

தமிழ் இலக்கியங்களில் கடவுள் வாழ்த்து எனும் கருத்துரு

மு. கஸ்தூரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, தருமமூர்த்தி இராவ்பகதூர் கலவல கண்ணன்செட்டி இந்துக் கல்லூரி, பட்டாபிராம், சென்னை-600072, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Concept of Prayer Song to God in Tamil Literature

M. Kasthuri a, *

^a Department of Tamil, Dharmamurthi Rao Bahadur Calavala Cunnam Chetty's Hindu College, Pattabiram, Chennai-600072, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
kasthu86tamil@gmail.com

Received: 27-06-2022
Revised: 18-09-2022
Accepted: 03-10-2022
Published: 01-12-2022

ABSTRACT

One can see the literary forms that have emerged from time to time in various forms, such as Sangam literature, Pathinenkilkanakku books, Bhakti literature, Epic Literature, and Minor Literature (Various Genres), which are not the traditions of Tamil literature. This article is a treatise on "Greetings to God," which has been studied from time to time in grammar and literature with the aim of understanding the history of the tradition of worshipping God and then composing poems among the Tamils. The fact that conceptualization varies from time to time is considered to be one of the historical facts of literature. The changes in society are also reflected in the field of literature. It can be seen that the worship of God has been studied at various levels in the field of Tamil literature and grammar. This article examines the hymns referred to as the worship of God in the system of Mangala Thuthi, which are the greetings in these literary genres, and records the interactive concepts in them.

Keywords: Anangu, Devotional, Christianity, Epic, Sangam, Puranam, Nature, Mangala duti, Saivam, Vainavam, Prabhanthas.

முன்னுரை

கடவுளை வணங்கி பின் செய்யுள் இயற்றும் மரபானது தமிழர்களிடையே உருவான வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் நோக்கில் காலந்தோறும் இலக்கண, இலக்கியங்களில் பயிலப்பட்டு வந்துள்ள கடவுள் வாழ்த்துப்பாக்களைக் குறித்த ஆய்வுரையாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. காலத்திற்கேற்ப கருத்துருவாக்கம் மாறுபடும் என்பது இலக்கிய வரலாற்று உண்மைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அதிலும் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என்பது இலக்கியத் துறையிலும் பிரதிபலிப்பதாகவே அமைகிறது.

கடவுள் வாழ்த்து குறித்துத் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணப் பரப்பில் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளதைப் பார்க்கமுடிகிறது. க. கைலாசபதி காலந்தோறும் கடவுள் வாழ்த்து என்ற கட்டுரையில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடும் நெறியைப் பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். என். சுப்பிரமணியன், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பெருந்தேவனார் என்ற கட்டுரையில் தொகைப் பாடல்களுக்குப் பாடப்பட்டுள்ள கடவுள் வாழ்த்துக்களை ஆராய்ந்துள்ளார். தொ. பரமசிவன் சீறாவின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி - ஓர் ஆய்வு என்னும் கட்டுரையில் அக்காப்பியத்தின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி செய்திகளைத் தொகுத்துரைத்துள்ளார். பா. சௌந்திரா, பாயிரமும் கடவுள் வாழ்த்தும் எனும் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இதன் தொடர்சியாக, இ.கி. இராமசாமி தமிழில் பாயிரங்கள் என்ற நூலை விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

இந்தப் பின்னணியில் நின்று, கடவுள் வாழ்த்து எனும் கருத்துரு இலக்கியங்களில் ஊடாடும் படிநிலைகள் குறித்து இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

கடவுள்

பழங்கால இலக்கியத்தில் கடவுள் என்ற கோட்பாடு இனக்குழுச் சமூகத்தில் எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதைச் சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு பாடல்கள் வழி அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடல்களைத் தவிர்த்துப் பார்க்கும் சூழலில் எட்டுத்தொகைப் பிரதிக்குள் கலித்தொகை, பரிபாடல் மற்றும் சில புறநானூறு பாக்களைத் தவிர்த்து கடவுள் குறித்த பிற்காலப் புரிதலோடு கடவுளை அணுகின்ற போக்கு அங்கில்லை என்றே கூறலாம்.

தெய்வக் கோட்பாடுமக்களிடையே வேர் ஊன்றி வந்துள்ள ஒரு பண்பாகும். அச்சத்தின் விளைவால் தெய்வத்தைப் போற்றும் பண்பு தோன்றியதாகக் கூறுவர். தகாத செயல்கள் செய்ய நேரிட்டால் தெய்வம் வருத்தும் என்ற நம்பினர். அச்சம் தரும் என்னும் பொருளைத் தரும் அணங்கு, தூர், பேய் முதலிய பெயர்களால் தெய்வங்களைக் குறிப்பிட்டனர். தமக்கு அச்சத்தை விளைவித்த பல பொருள்களும் பெருஞ்சக்தி படைத்தன என்றும் கொண்டனர். மலை, காடு, மரம், கடல் முதலியவற்றையெல்லாம் தெய்வங்கள் உறைவதாக நம்பி வழிபாடு செய்தனர்.

சங்க இலக்கியத்தில், உரு கெழு மரபின் கடவுள் அச்சம் தரும் இயல்பு கடவுளுக்கு ஏற்றப்படுதலைக் காணலாம் (Vaiyapuripillai, 1935). புறநானூற்றில்,

“மலைவான் கொள்க என உயர்பில தூஉய்,

மாஅலி ஆன்று, மழை மேக்கு உயர்க எனக்

கடவுட் வேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல் கண்மாரிய உவகையர்”

என்ற பாடல், குறவர்கள் மழை பெய்யும் பொருட்டாக கடவுளை வணங்கியுள்ளதை அறியமுடிகிறது (Vaiyapuripillai, 1935). மேலும் அணங்கொடு நின்றது மலை எனவும் காலையில் எழும் இளஞ்சூரியனைக் கைகூப்பித் தொழுதனர் எனவும் இடம்பெற்றுள்ளதை அறியலாம் (Vaiyapuripillai, 1935).

காப்பியங்களில் கடவுள்வாழ்த்து

தமிழில் தோன்றிய காப்பியங்களுள் காலத்தால் முந்தியதாகக் கருதப்படும் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் கடவுள் வாழ்த்து என்ற அமைப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கான எந்தச் செய்திகளும் அவ்விரு காப்பியங்களிலும் இடம்பெறவில்லை என்பது சுட்டத்தக்கது. பதிகம் பாடும் முறையே காணப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் உரைபெறுகட்டுரைக்குப் பின்னர் மங்கள வாழ்த்துப் பாடல் முதலில் அமைந்துள்ளது. திங்களையும் ஞாயிறையும் மழையையும் பூம்புகாரையும் போற்றிப் புகார்க் காண்டம் தொடங்குகிறது. சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். இருப்பினும் பொதுசமய இலக்கியமாகச் சிலப்பதிகாரம் பயிற்றுவிக்கப்படுவதை இத்தொடர்பில் இணைத்தெண்ணத்தக்கது.

மணிமேகலை முழுக்க முழுக்க பௌத்த சமயம் சார்ந்து எழுந்த இலக்கியமாகக் கருதப்படும் சூழலில் பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தி அக்காப்பியம் இலங்குகிறது. அக்காப்பியத்தின் பதிகம் 98 அடிகளையுடைய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவால் ஆனது.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றான சீவகசிந்தாமணியில் இடம்பெற்றுள்ள கடவுள் வாழ்த்தானது சமண சமயம் சார்ந்து அமைந்துள்ளது. ஆனால் சமண சமயத்தில் அருகசரணம்,

சித்தசரணம், சாதுசரணம், தன்ம சரணம் என்னும் நான்கு உண்டு. அருகசரணம் முதலில் கூறப்பட வேண்டியது. ஆனால் சித்தசரணத்தை முதலில் குறிப்பிடுகிறார் திருக்கத்தக்கதேவர். சித்தசரணம் என்பத சித்தனை வணங்கும் வணக்கம். இரண்டாவது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளில் அருகசரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். மூன்றாவது திருவிருத்தத்தில் தன்ம சரணம் சாது சரணம் கூறப்பட்டுள்ளது. அடுத்து அவையடக்கம் கூறுகிறார்.

பெளத்த சமயம் சார்ந்து குண்டலகேசியின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியைக் கண்ணுறும் நிலையில்,

“முன்றான் பெருமைக்க ணின்றான்முடி வெய்து காறும்
நன்றே நினைந்தான் குணமேமொழிந் தான்ற னக்கென்று
ஓன்றானு மில்லான் பிறர்க்கேஉறு திக்கு ழந்தான்
அன்றே இறைவ னவன்றாள்சர ணங்களன்றே”

வைதீக சமயங்களில் இடம்பெறும் கடவுள் வாழ்த்துப் போல இப்பாடல்கள் சுவை மிக்கவையாக இல்லாமல் சுவை குன்றியே காணப்படுவதாகப் பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுவர் (Kailasapathy, 2017).

கம்பராமாயணத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களாகத் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் இடம்பெறும் முதல் மூன்று பாடல்களைச் சுட்டலாம். கம்பர் இராமாயணத்தில் திருமாலுக்கே முதலிடம் தருகிறார். கடவுள் வாழ்த்து முதல் செய்யுளில் ஒரு கடவுளையும் எந்த ஓர் இயற்கைப் பெயராலும் சுட்டிக் கூறவில்லை. சுட்டுப் பெயர்ச் சொல்லாலே குறிப்பிட்டள்ளார். அவர் என்றே குறிப்பிடகிறார். அடுத்த பாடலில் விஷ்ணுவே முழுமுதற் கடவுள் என்று புலப்படும்படியாகப் பாடிகிறார். கடவுள் வார்த்த இறதிப் பாடலில் அரி என்ற விஷ்ணுவை வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார்.

கடவுள் வாழ்த்தைக் காப்பியத்தின் முகப்பில் மட்டுமின்றி இடையிடையே காண்டங்களின் தொடக்கந்தோறும் அமைக்கின்ற புதுவளர்ச்சியினைக் கம்ப ராமாயணத்தில் முதன்முதலில் காணலாம். இம்மரபு கந்தபுராணத்திலும் வில்லிபுத்தூரால் பாரதத்திலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது (Ramasamy, 1988).

கம்பர் தெய்வத்தைக் கண்ணாற்கட்ட காட்சி போல வருணித்துப் பாடியுள்ளனர்.

“ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கும் என்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாய் என்உள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பள் இங்குவாரா திடர்”

சமய குரவர்களுக்கு வாழ்த்துப் பாடுகின்ற போக்கும் காணப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தர் முருகனின் அவதாரமாகப் பாடப்படுவதும் நம்மாழ்வாரை இறைவனாக எண்ணி மதுரகவியாழ்வார் பாடுவதும் இப்போக்கினை உறுதிப்படுத்துகிறது.

சிற்திலக்கியங்களில் கடவுள் வாழ்த்து

நந்திக்கலம்பகத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களை ஆராயுங்கால் அங்கு விநாயகர் முதன்மை பெறுவதையும் அதற்கடுத்த நிலையில் சிவபெருமான் வணக்கம் கூறியுள்ளார்.

“உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”

கலிங்கத்துப் பரணியில் முதலில் உமாபதி துதியும் அடுத்து திருமால் வணக்கமும் உள்ளன (Somasundaranar, 1978).

“புயல்வண்ணன் புனவல்வார்க்கப் பூமிசையோன்
தொழில் காட்டப் புன வாழ்க்கைச்
செயல்வண்ண நிலைநிறுத்த மலைமகளைப்
புணர்ந்தவனைச் சிந்தை செய்வாம்.
அருமறையி னெறிகாட்ட அயன்பயந்த
நிலமகளை அண்டங் காக்கும்
உரிமையினிற் கைப்பிடித்த உபயகுலோத்
தமனபயன் வாழ்க வென்றே”

சிவபிரான் பார்வதி தேவியை மணந்தது போல, குலோத்துங்கன் நிலமகளை மணந்தான் என்பது போல ஒப்பிட்டு நிலையில் பாட்டுடைத் தலைவனைக் கடவுளோடு தொடர்புபடுத்தும் போக்கு காணப்படுகிறது (Somasundaranar, 1978).

“ஒரு வயிற்றிற் பிறவாது பிறந்தருளி உலகொடுக்கும்
திருவயிற்றிற் றொருகுழவி திருநாமம் பரவுதுமே -
அந்நெடுமா லுதரம்போ லருளபயன் தனிக்கவிகை
இந்நெடுமா நிலமனைத்தும் பொதிந்தினிது வாழ்க வென்றே”

கண்ணபிரான் திருவயிற்றில் எல்லா உலகங்களும் அடங்கியிருத்தல் போல, குலோத்துங்க சோழனின் ஒப்பற்ற குடைக்கீழ் நிலம் முழுவதும் அடங்கி வாழ்கின்றது என்பது கவிஞரின் உவமை விளக்கம் (Somasundaranar, 1978).

இலக்கண நூல்களில் பாயிரம், தற்சிறப்புப் பாயிரப் பகுதியில் கடவுள் வாழ்த்து இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. அவ்விலக்கண ஆசிரியரின் சமயம் தொடர்பான கருத்தாடல்களை முன்வைக்கும் நிலையில் அக்கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்கள் இடம்பெறுவதை அவதானிக்கமுடிகிறது.

“சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியல் இணையடி
சிந்தைவைத் தியம்புவல் செய்யுட் கணியே”

என்ற தண்டியலங்காரத்தின் காப்புச் செய்யுளில் பெண் தெய்வம் இடம்பெறுவதை இங்குக் காணலாம் (Puliyurkkesigan, 2020).

பிற்கால இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் விநாயகர் வழிபாடு

பெரும்பற்றப் புலியூர்நம்பி இயற்றிய திருவிளையாடற்புராணத்தில் காப்பு என்ற பெயரில் விநாயக வணக்கப் பாடல் ஒன்று முதற்கண் உள்ளது. அதனை அடுத்து கற்பக விநாயகர், சித்தி விநாயகர் வணக்கங்கள் தனித்தனிப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. இவையன்றிக் கடவுள் வாழ்த்து என்ற தலைப்பில் இடம்பெறும் 23 பாடல்களுள் ஒன்றாகவும் விநாயகர் வணக்கம் பேசப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் இந்நூலில் விநாயகரின் பல்வேறு அவதாரத் திருப்பெயர்கள் தனித்தனியாகப் பேசப்பட்டுள்ளது கடவுள் வாழ்த்தில் புதுமையானதாகச் சுட்டலாம்.

தண்டலையார் சதகத்தின் இரண்டு காப்புச் செய்யுட்களிலும் விநாயகரே போற்றப்படுகின்றார். குற்றாலக் குறவஞ்சியின் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் விநாயகர், முருகக் கடவுள், திரிகூடநாதர், குழல்வாய்

மொழியம்மை, மூவர் முதலிகள், அகத்தியர், மாணிக்கவாசகர், கலைமகள் ஆகியோருக்கு வணக்கம் கூறப்படுகின்றது.

கலிங்கத்துப் பரணியின் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அமைந்துள்ள தாழிசைகள் வினாவிடை அமைப்பில் காணப்படுகின்றன. வணங்கப்பெறும் கடவுள் பற்றிய செய்தியும் பாட்டுடைத் தலைவன் குலோத்துங்கன் பற்றிய செய்தியும் அடுத்தத்துக் கூறப்படுகின்றன.

திருவாசகத்தின் திருச்சாழல், திருவம்மாளை போன்ற பகுதிகள் இவ்வாறு வினாவும் விடையுமாக அமைந்துள்ளன. அந்த அமைப்புமுறை அடிப்படையில் பரணியின் கடவுள்வாழ்த்துப் பகுதி அமைந்துள்ளது என்று சோம. இளவரசு குறிப்பிடுகின்றார்.

கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களில் வெளிப்படும் கருத்தாக்கங்கள்

சங்க இலக்கியம் முதலே தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் எழுந்துள்ள இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கடவுளை வணங்கி துதிப்பாடி இலக்கியத்தை இயற்றியவதற்கான அமைப்பொழுங்கினைப் பெற்றமைந்ததான காட்சியினைப் பெறமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் அங்குக் கடவுள் வாழ்த்தோடு இறைவணக்கம் என்ற நிலையில் எழுதப்பட்ட செய்யுளைக் கண்ணுற வாய்ப்பில்லை. சங்க இலக்கியங்களைத் தொகுக்கும்போது கடவுள் வாழ்த்து ஒவ்வொரு இலக்கியத்திற்கும் என எழுதப்பட்ட நிலையினை அறியமுடிகிறது. சங்க இலக்கியத் தொகுப்பு மரபானது இறையனார் அகப்பொருள் உரை எழுதப்பட்ட காலத்தில்தான் உருவானது என்பதை இங்குக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

கடவுள் வாழ்த்து என்பது இறைவனை வழிபாடும் முறைமையின் கூறாகத் தொடக்கமாக இலக்கியங்களில் இடம்பெறவில்லை என்பது திண்ணமான கருத்தாகும்.

கல் தோன்றி மண்தோன்ற காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த குடி என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலை நம்முடைய தமிழ்க்குடியின் பெருமையைப் பறைசாற்றும். அந்தக் குடியின் தொல்பழ மரபினைக் குறித்துச் சங்க இலக்கியப் பதிவுகள் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. பக்தியின் மொழியாகத் தமிழ்மொழி குறிப்பிடப்படுவது இங்குச் சுட்டத்தக்கது. அந்த வகையில் ஈடு இணையற்ற இறைவனை வாழ்த்தும் வகையில் கடவுள் வாழ்த்து எனும் பகுதி அமைவதனைக் காண்கிறோம். கடவுள் வாழ்த்து எனும் பகுதி காப்புச் செய்யுளினைத் தொடர்ந்து இடம்பெறுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

இரட்சணிய யாத்திரிகத்தின் நூல்முகப்பில் 5 பாடல்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்து, தந்தையாம்இறை, மைந்தனாம் இறை, ஆவியாம் இறை என்னும் தலைப்புக்களைக் கொண்ட நான்கு பாடல்களில் தெய்வ வணக்கம் கூறப்படுகிறது. இந்த முறையைக் காணுகையில் கிறித்துவர்களின் பிதா, மகன், பரிசுத்த ஆவி என்ற இறைகொள்கையின் வெளிப்பாடாகவே இக்காப்பியத்தில் ஆசிரியர் இவ்வாறு அமையப் பாடியுள்ளார் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

கிறித்துவ இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதிகளில் தமிழ் மரபிற்கேற்ப அவற்றை எழுதும் போக்கினைக் காணமுடிகிறது. இஸ்லாமிய மார்க்கத்தில் ஏக இறைக் கொள்கையே வழக்கில் இருப்பதால் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் அல்லாஹ் மாத்திரமே வாழ்த்தப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு தெய்வ வணக்கங்கள் என்பது இவ்விரு சமயத்திற்கும் பொருந்தாத நிலையில் அவற்றைப் பின்பற்றாத நிலை இவ்விரு சமயத்திலும் காணலாம்.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய மரபுகளில் கால்ஊன்றி நிற்கும் கடவுள் பற்றிய சிந்தனைகள் படைப்புகளின் வழியே காலந்தோறும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. படைப்பாசிரியரின் சமயம் சார்ந்த கருத்தோட்டமே அந்தப் படைப்புகளில் மிளிர்வதை அவதானிமுடிகிறது. இயற்கை வழிபாடு,

சைவ, வைணவ வைதீக சமயங்கள் சமண, பௌத்த சமயங்கள், இஸ்லாம், கிறித்துவம் போன்ற பிற சமயங்கள் என அனைத்துச் சமயங்களின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாக்களும் தமிழ் மொழியில் இடம்பெற்று விளங்குவதற்குத் தமிழ்மொழி உண்மையிலே பக்தியின் மொழியாக எனச் சூட்டுவதற்குப் பொருத்தப்பாடாகிறது.

References

- Kailasapathy, K. (2017) Adiyum Mudium, Kalachuvadu Publications, India.
- Puliyurkkesigan, (2020) Thandiyalangaram, Sri Shenbaga pathippagam, Chennai, India.
- Ragavaiyangar, R. (1947) Kurnthogai Vilakkam, Annamalai University, Chidambaram, India.
- Ramasamy, E.K. (1988) Tamizhil Paayirangal, Madurai Kamarajar University Publications, Madurai, India.
- Somasundaranar, P.V. (1978) Kundalagesi Violakkavurai, Kazhaga Pathippu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2023. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License